

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben.			
Egy évre . . .	10 kor. — fill.	Egy évre . . .	16 kor. — fill.
Fél évre . . .	5 . . .	Fél évre . . .	8 . . .
Negyed évre . . .	2 . . . 50.	Negyed évre . . .	4 . . .
Egy óra . . .	1 . . .	Egy óra . . .	1 . . . 70 .
Egyesszám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**

Felelős szerkesztő: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:

Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Magyar marja a magyart.

A midőn minden magyarnak vállvetve kellene küzdeni az elorzott jogokért, ime látjuk, hogy számlálhatatlan ellenségünk helyett önmagunkra támadunk. Önkeblünket tépjük fel. Ön szívünket szaggatjuk darabokra. Magyar bántja, magyar marja a magyart, még pedig hozzá a legjobb, legnemesebb és önzetlen magyarok, a kik, míg összetartottak és vállvetve küzdöttek, hatalmas erejükkel megállították, visszakergették odvaikba a bécsi orvadarakat, melyeknek fészkesfenés bendője máiglan sem telt be a mi századok óta orzott, hordott javainkkal.

Mégis, mi a helyett hogy az oduba szorítván a bécsi kétfejű csodabarmot, szárnyát téptük volna, karmat vágtuk volna, dögletes szagu nyakán csavarintottunk volna, az ő nagy megkönnyebbülésére egymás ellen támadunk.

Itt Barabos! itt Kossuth! harczarariasztó szavakkal, marokba szorított ököllel nézünk farkas szemet. Ellenégeink kárörömére firtatjuk, ki az igazibb magyar, ki szolgál hivebben a nemzetnek? Az egymásra uszítók sem hiányoznak. A bukott Bánffy új zava-

rodást gerjesztve újabb felekezeti pártot készül szervezni ebben a szerencsétlen országban, melynek egére mintha Lengyelország balcsillaga szállott volna fel. . . A vöröslobogós szocialisták vadtömegei is ujongva környékezik a nemzeti tábornok. Keresik a rést, melyen nemzetközi bombáikat közibünk dobhatnák és gyalázzák, a mi hallgatóságos türesünk mellett, pártunk érdemes veéreit, nemcsupán a pártnak, de a nemzeti ügynek is kiszámíthatatlan kárára. És a Kossuth zászló czégére alatt lopván közibünk magukat, ingerlő, kihívó, sértegető viselkedésökkel igyekeznek felgyújtani a józan látás és megértés azon hidját, melyen a szakadozó nemzeti erők ismét egyesülhetnek a dicső Kossuth zászló alatt, melynek szövetjét, rudját ha darabokra téptük és törtük züllés a sorsunk. Gödörbe lépünk. Pedig seregünknek az agyarkodó, alkalomraleselkedő osztrák tarisznyás labancztábor cselvetéseivel, a vérszemet kapott csodabaromi madár csapkodásaival is számolnia kell. Azértlan tehát midőn nemzeti jogainkért a harczot folytatni akarjuk, ne egymást támadjuk legelőbb és a már befejezett dolgok miatt sem ócsároljuk egymást. És izgatottságunkban éles szavakkal elvakult, romboló dühre

ne ingereljük, ne csipdessük, — ne sértegezzük, sőtét salakkal ne keneczeiczéljük egymást; neogy a kétfelé taktikázással öngyilkos sor következék reánk és vesszen a nemzeti ügy is.

Ti! tehát, a kik a nemzeti küzdésnek vezetői vagytok: az idegeskedéstől ne engedjétek magatokat elragadtatni. A keserűség miatt ne lázongjatok egymás ellen. Keressétek a szeretetteljes és okos megértést és közeledést. Minden duzzogást, személyes érzékenykedést fojtsatok vissza. Mindenekfelett hazánk sorsa, igazsága vezéreljen titeket. És ne feledjétek, hogy midőn magyar marja a magyart kaczagnak odafönt a bécsi ördögök, mert tapasztalatból tudják, most már bizonyos a zsákmány; mert az oldott kévét pozdorjává törő a szél és csak egyesült erővel diadalmaskodhatunk a bécsi pokol, kétfejű sastól istrázsált, feketesárga kapuján.

Ifjabb Móricz Pál.

A főispánok rendkívüli hatalma.

(Budapesti levél.)

Három nap óta Khus Hederváry sorra fogadja a főispánokat, akiket csoportokra osztva cizáltak fel a fővárosba, úgy hogy

Vizenjárók.

Irt: **Tömörkény István.**

A „Ha Isten velünk, ki ellenünk“ már három napja heverte a szelet Mohacs alatt. Csunya dolog az ilyen, mikor a szél miatt nem tud haladni a hajó, a lovak részére pedig semmi földél nincs a parti pusztaságon, elfáznak, elgémberednek s még az élethez sincsen kedvük. Török Mihály kormányos igen mérgesen pipázott a hajóban a csárdában és beirta a könyvbe: Ezen istentelen szél mán mögém igón hitvány sorbavert bennünket. Egy legény elment a kis hordóval valami faluba, melynek a tornya oda látszott, borért, ezt szopogatták nagy magameguntukban. A hosszú Nosza Pál a vontató két sihederrel volt a lovak körül; csunya száju ember az öreg, mindigkáromkodik, mi a vizenjárónak nem szokása, ennél fogva kívánni is szokták Nosza Pálnak, hogy bár gyógyulna be már egyszer a szája örökre.

Komlósi Ki-takács Ferencz volt akkor a hajón az öreg legény, régi haragosa Török Mihály kormányosnak, mely ok miatt örökké együtt sifelték. Ők állandóan nem szenvedhették egymást; ez az idők folyamán gyönyörűséggé vált bennük s utóbb már nem

birtak ellenni egymás nélkül. Csak éppen ha a hajó orrában tartózkodott Török, akkor a hajó farában volt Komlósi; ha a hajó egyik oldalán átkerült a farba Török, a másik oldalon Komlósi fölment az orrra. Most Komlósi volt az orrban, varjut főzött már a harmadnap óta.

Olyan rossz vasas pisztolya van neki, azzal lötte a varjut a parti fákról és most egyéb dolga nem lévén, azt próbálja ki: csakugyan igaz-e, hogy nem föl a varnyu sohasem. Pedig alighanem igaz lesz, mert már három napja főzi a bográcsban, de még mindig kemény a varju, bár a lába csontja is már úgy elfött, hogy ki lehet huzni a czombjából.

A többi legény neveti Komlósit és néha hirt visznek a mulatságról a hajó másik felébe Töröknek. Az meg nem szól rá semmit, csak hallgat és gondolkozva csukdossa a pipára a kupakot.

Harmadnap estefelé alább hagy a szél. Nosza bejön a partról a hajóba.

— Röggel möhetünk — mondja Töröknek.

— Mő — mondja a szótalan Török, lenyelvén a hetünk-et. — Mán is möhetnének, ha este nem vóna.

De este van, és így nem mennek, mert

terhes hajóval sötétben fölfelé nem lehet járnai. A ló sem birja, meg azután nagyon csalfa a Duna vize (nem hiába hogy Németországból való), vigyázni kell rajta. — Hát ebben meg is nyugodnak, de alighogy tennék látják, hogy nem mindenki olyan ám. Jön alulról egy hajó fölfelé, hosszú, nagy fekete hambár s úgy tele van, hogy majdnem elmerül. A közepe táján még a víz alatt van az oldaljárója is. Ahogy a sekélyeket kerülgetve oldalt áll a vizen, látszik, hegy korlát van a hátulján, a mi mutatja, hogy a hajó nem is magyar.

— Vagy rácz vagy némöt — nézi Komlósi Ferencz a varjufőzés mellől és csakhamar látják is, hogy némöt, az alsó Dunáról való. Sok ló huzza a parton, az emberen, a ki a lovakat kormányozza, látszik, hogy magyar. Az különben a kocsiján is látszik, a mely a hajó után kötött dereglyébe van téve.

Most éppen erősen hajt a lovakkal, mert Törökék hajójának már egészen a közelébe ért a másik. Török föntvan a domentátumon és ismét csak igen mérgesen pipál, mert már látja, hogy baj lesz: a némöt hajó elkerüli és azután ha menésben vannak mindig csak ennek a nyomában haladhat. Ez pedig lassan jár, mert igen nagy a hajó

mindennap más más csoport tagjai járulnak a miniszterelnök elébe.

A kormányparti lapok szerint ennek semmi más célja nincs, mint az, hogy Khuen-Héderváry úgy is mint miniszterelnök, ugyanis mint belügyminiszter meg akar ismerkedni a főispánokkal, akiknek mindeddig még nem volt alkalmuk bemutatkozni az ő legfőbb gazdájuknak.

Tényleg ezekben ezeken a kihallgatásokon szó esett az ex lex-ben rendezendő esetleges választásokról is. A miniszterelnök a kilátások tekintetében három oldalról is szerzett tájékozást.

Bizalmas jelentést kért egyrészt a vidéki kormányparti szervezetek vezetőembereiről, azután pedig a kormányparti képviselőktől, végül pedig most a főispánoktól, hogy összevetve a háromféle jelentést, leszűrje belőlük a konkluziót és eldöntse, miféle eredményel járhatna, ha a Házat feloszlata és csakugyan elkövetné azt az államesínyt, hogy a törvény ellenére csináljon új választásokat.

Mi úgy vagyunk értesülve, hogy a háromféle jelentés legnagyobb része egybehangzóan azt mondja, hogy új választásokat elrendelni legalább is nem ajánlatos. A hangulat teljességgel nem biztató, sőt meg van állapítva, hogy mintegy husz vármegye nem fogná végrehajtani az új választásokra vonatkozó belügyminiszteri rendeletet.

Biztos tudomásunk szerint, melyet feltétlenül megbízható és beavatott helyről szerztünk, a miniszterelnök arra az állappontra helyezkedik, hogy az 1874. évi XXXIII. törvények 56 §-a értelmében a vármegyék központi választmányai kötelesek a belügyminiszter által kitűzött tíz napi határidőn belül a választásokat kiírni.

Ha a rendeletet nem teljesítik, úgy az 1886 : XXXI. törvények alapján a miniszter rendkívüli hatalommal ruházta fel a főispánokat, úgy hogy ők hajtanak végre azt, a mit a központi választmány megtagad.

Khuen-Héderváry ez irányban folytatott eszmecsereit a főispánokkal, bár megjegyezte,

és egészen tele van rakva. Ez baj lesz. A német hajó csakugyan elkerüli a „Ha Isten velünk, ki ellenünk“ őt, s mert hogy most már végképp estére fordult az idő, emennek az orra fölött azonnal ki is köt. Mozdulni sem lehet most már tőle.

Ahogy a hajó kiköt, az emberséges német kormányos át is jön emide ladikon, hogy szót értsen Török Mihályval. Üdvözlí, mit kesernyésen viszonzoz Mihály, miután haragszik. Látja ezt a német és magyarul kezd a dolgát. Elmondja, hogy buza van a hajóban és napra kell vele fölérni a Pestre.

— Hát ebbe is buza van — feleli kelleltenül Török és megrugja a csizmája orrával a hajótető oldalát — mégse kerülök más elibe.

Beszéli aztán a német, hogy ha ő nem ér föl a mondott napra a buzával, nagy bírságokkal sarszolják érte. Hát most már ezt nézzék el neki : az üzlet-üzlet, nem kívánhatja senkisémet tőle, hogy haszontalanul fáradjon. Annnyit beszél hogy utóbb a morgorva Török is belenyugszik a sorba, miután ha jól keressük, a sógornak mégis csak igaza van, ha igyekszik. Török nem tartozik napra érni föl, így nem is veszít semmit, hát hagy boldoguljon a német. Ellenben Nosza Pál, akinek így is heverték a lovai már három napot, nincsen egészen jól kedvében odakint a parton és nagyon tárgyal a kifordított subájá angyalokról. Később ételre bejön a hajóba morgorván. Halat esznek, mert fogott Komlósi délután a pöndör-háló-

hogy a beszélgetés tisztán akadémikus jellegű. Vagyis, csinálna ő kelme új választásokat, ha lehetne. De ehhez az kellene, hogy a király beleegyezését adja a feloszlata. Másodszor pedig kellene az, hogy kilátás legyen a sikerre Khuen-Héderváry szempontjából. Csakhogy ilyen kilátás egyáltalában nincs, a főispánok nem csináltak titkot belőle, hogy sok kormányparti kerület elveszne és az ellenzék nagyon megerősödne a legtöbb vármegyében. Hihetőleg ezt tekinti döntőnek a miniszterelnök és végleg elállván a választások tervétől, más módját fogja keresni a kibontakozásnak.

A főispáni kar tagjai közül, mint értesülünk, nem egy van elhatározva, hogy lemond állásáról, ha Khuen Héderváry a végső eszközökhöz nyulna. Több főispán van, aki nem hajlandó magára venni az ódiomot azokért az előreláthatólag súlyos következményekért, mikkel járna a törvényellenes választások elrendelése nem egy vármegyében.

Szimptomák.

(Ferjuramék és a feleségek figyelmébe.)

Az eset a következő : B. ur miniszteri tisztviselő. Fizetése évi 4000 korona. Czime természetesen nagyobb, ő nagysága azonban természetesen nem a jövedelemhez, hanem a czimhez arányosan el. Ehhez képest másfél év alatt körülbelül 5000 koronát költ toalettre. Azaz, hogy csak papiroson költi, lévén a toalettszámlája 5000 koronáról szóló. A férj azonban csak 780 koronáról tud, azt ki is fizeti. Mikor aztán ő nagysága bizalmasan megsugja neki, hogy van még 4000 korona toalettartozása, kereken kijelenti, hogy erre nem futja. Szóval ő nagyságát a kereskedő bepörli, a bíróság meg is itéli az összeget, csak hogy ő nagyságán nincs mit behajtani, vagyona nincs, a butor nem az övé. Nos, akkor itt van a férj. Mert a férj nemcsak a lovagiaság, hanem a törvény

szabályai szerint is felelős felesége minden tetteért. A férj azonban kijelenti, hogy ő nem fizet, se nem Krózus, se nem Dárius, hogy a feleségeért ezeket fizethessen toalettre. Megint pörre kerül a dolog és itt következik be az érdekes forduló : A budapesti bíróság elutasította a kereskedőt a férj ellen beadott keresetével, mert — ugymond a megokolás — egy négyezer korona javadalmazású tisztviselőnek untig elég, ha 780 korona toalettszámlát fizet a feleségeért évenként és nem kötelezhető olyan toalettszámla megfizetésére, mely anyagi viszonyaival semmi arányban nincs, sőt amely anyagi existenciáját egyenesen tönkre tehetné.

Ezt a száraz tényállást egy budapesti napilapból vágtam ki s mivel általánosságra ráillik a fentiekben kikerekített igazság, jó lesz egy kissé elgondolkozni rajta.

Először állapítsuk meg kiinduló alapot, hogy a statisztika szomorkodik a házasságkötések csökkenésén, vagyis, hogy manapság jóval kevesebb házasság kötöttik, mint ennek előtte tíz-husz évvel.

Jóval több oka van ennek, sem hogy ezt szóval elmondhatnók. Másrészt jobban ismerjük azokat, sem hogy első helyre ne tennők a mai lányok nevelésének ferde voltát. A mint szemügyre nevelésnek venni a fennregisztrált tényállást, méltóztatik meggyőződést szerezni arról, hogy B. ur tisztelt neje a 4000 korona évi jövedelem ellenében 5000 korona toalettszámlát csinál.

Nem speciális ez a tisztelt asszony, aki kidobtatna a komornájával, ha illően nem nagyságos asszonyoznam.

Több van belőle, sem hogy a jámbor vidéki olvasó gondolná. Budapestben, ahol a kétes és biztos egzisztenciák félelmetes költénczot járnak a megélhetés mélységei fölött, típus. Az az ötezer koronas asszony. Ismerjük, találkozzunk vele a köruton, megcsodáljuk az Opera első emeleti páholyában és hosszasan utánna nézünk, látván gumikereken ülni a Stefánia uton.

Az ura, a sáppadt, nyurga miniszteri hivatalnok izzad valamelyik miniszteri épü-

val egy csukát. Nem volt valami híres, miután a kisebb bográcsban főzte a Vizhányógyerek s nem is igen fért bele a hal, Komlósi pedig késre akart menni a nagy bogrács védelmében, hogy azt addig oda nem adja, amíg a varját meg nem főzi. Ahogy az utolsó darab kenyerét megmártotta a lében, becsattantja a bicskát és megy vissza a hajóorrba a varjújához. A Vizhányógyerek előveszi a cziterát és Török kedvében járni akarván, azt a régi nótát muzsikálja rajta : Ej, haj, seose busulj, kebelbeli barátom. Mindön embör egyszer él a világon. Lám, a hold is változandó, egyszer telik, egyszer fogy, Ej, haj, jó barátom, mögélünk mink va'ahogy.

Szép nóta ez nagyon, különösen annak, aki szereti. Török nem szól semmit, de a pipát kiveszi a szárból, maga elé tartja, megnézi s újból belecsavarja a szárhoz, mely dolog ő nála rendszerint a tetszést szokta jelezni. A nóta másik versét már mondják is félhangon a legények, mely arról szól, hogy ha eddig megéltünk, jó barátom, akkor megélünk mi már ezután is. Jó vigasztalás ez, de Nosza Pál nem hallgatja. Kimegy a csárdából és Komlósihoz kerül.

— No — mondja Komlósi, — kend se öszik mán ?

— Nem, — feleli Nosza.

— Hát — adja tovább a szót Komlósi, kend mindig olyan ételű volt mint a molnár tyukja.

Nosza nem felel, Komlósi meg nézi a bográcsot, hogy elég vízben föl-e a varju. A

széles folyón csend van, még a hullám sem locsog a hajók oldalán, mert szinte az egész oldaluk a víz alatt van. A lámpákat kirakták a belső részen, hogy valamely vizenjáró edény a sötétben beléjük ne ütődjön. — A sötét égben vadludak haladnak, gagogásuk lehallatszik.

— Hát előttünk a némöt — szól Nosza.

— Ehen.

— De — mondja Nosza — hónap délelőtt az átvágásnál át köll menni a lovakkal a tulsó partra.

— Még mondjam is ?

Nagyon gágog a vadlud, Komlósi félretartja a fejét és úgy hallgatja. Azok bizonyosan jobban fölneének a bográcsban.

— Te — szólítja Nosza — te Ferkó. Hát csakugyan elebb érijön föl a némöt ?

Komlósi ránéz, mert nem érti. Hát mit tud csinálni, hogy ne érijen föl hamarabb a némöt ?

Nosza fölkapcsolja a börtarisznya szíját. Előszed egy darab bört. Kibontja, van benne megint egy darab bört. Azt is kibontja abban is bört van, de ez már szörös és szaga van neki.

— Ferkó — mondja csendesen — eredj föl ladikon a némöt derögjéhez. Aztán dörögöld jól végig az oldalát evvel a bürrel.

— Ehen, felel Komlósi, aki most már igazán tudja hogy miről van szó. Ladikba száll, fölmegegy a vizen a némöt hajó dereglyéjéhez azzal a zajtalan evezéssel, amihez nagyon alkalmas a tiszai falevélforma

lettömbben. Azon töpreng, hogyan lehetne mellékeresetre szert tenni, hogy este annyi hasztalan kísérlet után megízlelhessen a pulyka pecsenyét, az ő kedvencz ételét. De ne higgye senki, hogy e gourmádalom zsiros valóságáá hizik. Soha. Őnagyságának a nyakára hozza Madame Marie a kalapszámlát s aznap ismét hideg húsért kell leküldeni a cselédet.

Bár nem illik firtatni B. nagysága életét, alig hiszem, hogy ez a kaczer asszonyka számlái kiutaltatásának bizonyos módján ne gondolkozott volna. Ha figyelemmel tetszik kísérni a törvényszéki rovatot, bizony találkoznak az ötezer koronás számlájú hölgyekkel, kiknek nem az urát pörölik, de a szerencsétlen férj jön arra rá, a miről ő nem tehet, de verheti fejét a falba utána, hogy a felesége számláit egy idegen ur egyenlíti ki. Ez még sötétebb kép, mint a mostani, melyhez ezt a pongyola széljegyzetet írom. Valóságos dráma, lehet csodálni, hogy magyar író nem vitte még a nyilvánosság deszkájára. Tömören, sűrűn örököltette meg Rovetta, a legrövidebb három felvonásban, a mi létezhetik, de a legklasszikusabban is.

A morál? Igen prédikáljunk egy csöpp morált is, mivel morál nélkül kitűnő az élet, de kutyamód erkölcstelen a társadalmi rend. Örvendezzünk mindennek előtt a budapesti bíróság bölcs elhatározásán, melynek volt bátorsága elutasítani a kereskedőt terhes ruhaszámlájával. Logikus, megokolás. Egy négyezer koronás tisztviselőnek untig elég, ha 780 korona toiletszámlát fizet a feleségének évente.

Ha a magyarországi bíróság éles szeme így bele lát az élet rejtelmeibe, állítom, hogy csökkenni fognak a toiletszámlák. A számlák értékének sülyedése helyre billenti a házasság kötések mérlegét. S aztán nem szomorkodik a statisztika, hogy nem lesz meg a husz millió magyar.

A morál után ide jegyzek egy öszinte, mélységes sóhajt. Egy író ember sóhajtotta el, ki husz éves korában nősült és egy pár korona volt a zsebében. Azóta végig járta

az élet utait, meg is telepedett, meg is okosodott, miután sok szép gyermeke született, kik mián szüksége van a jobbik eszére. Bizony huzza az élet minden oldalról. Itt is megvan a tulnag számla, bár tételeit nem a divatárus írja, hanem az iskola, a könyvek, a ruha, a fakereskedő, a lisztes malom, a suszter, a szenes.

A kiadás meg van. S ha keresetet indítanak azon nagyrabecsült kollegám ellen a megnevezett elárusító urak, elutasítja-e őket a bíróság? Nem! Ez nem luxus számla. Bár a husz éves íróember fantáziája gondolta ki ezt az üres zsebehhez illően határozottan luxus házasságot. Itt az ő személyében foglaltatik bele az ötezer koronás számlájú asszony. Ez a földönjáró félisten is tulbecsülte a zsebet, a jövedelmét, az élet tartozandóságait, a keresetforrások mineműségét, mikor az étellel a nagy sommájú czekekkel aláíratta. Ő is fényes toiletteket vásárolt, selyem czipókat rendelt, virágokat választott, selymeket hozatott, varrónőkkel egyezkedett, puccolt, kocszított, javaskodott, saját véréből való gyermekeiben, kiknek az életet a maga kinszenvedéseinek keservén, sebző fájdalmán keresztül adta. Ő a szenvedő alany és ő a hitelező kereskedő. A nagy adót, a luxus kiadást magára rótták. Maga vállalta el az ostoresapásokat. Fiatalon, álmódóva husz évvel. Ezért utasítja el a bíróság őt. Holott el kellene marasztalnia e hőhér luxusüzés miatt. Embertelen, szizifusi erőlködése miatt. De ez az első tétel második fele. Új, egészen külön álló. Jó lesz máskorra hagyni. Mert ezt is aktuálissá teszi mihamar a — törvényszéki rovat. **K. M.**

Délutáni levél.

(Haptakolásról.)

Állítólag a XX-ik században élénk. Egyenlőség, testvériség és népszabadság a minduntalan duruzsolt

evező. A dolgot elvégzi, visszajön, Nosza elrakja a bőrt és semmit sem szólván, kimegy a partra, a lovakhoz, aludni.

Jözüit aludt Nosza, mert úgy kellett hajnalban felköltöni. A német akkorra már el is ment és Török dohogott a lassuság miatt. Nosza nem szólt semmit, csak akkor kezdett káromkodni, mikor a vasmaeszkát főlhuzták a hajón a legények s az ő lovai a kötél végén belefeküdtek a hámba. Már akármit beszélünk itt előre-hátra, meg kell allapodnunk abban, hogy hajóhuzó lónak sem jó lenni. Azonban most már mindegy: a lovasmaeszkák mentek, ahogy tudtak. Jobban nem mehettek, mint ahogy tudtak, mert régi igazság, hogy bolond ember az, — aki szebben tánczol, mint ahogy tud. Nemis érik el feldelélt előtt a német hajóts csak akkor jutnak a nyomába, mikor amaz az átvágásnál készül át a tulsó partra, hogy majd ottan folytatja az utját.

A dereglyét épp el is oldták már a hajótól és költöztetik bele a lovakat. Belemegy mind a jambor, mert megszokott dolog ez náluk, Nosza, hajtván a tulajdon állatait, odafigyel. Török a vizről nagyot kiált rá: Haó, héj, hahahó! — arra megáll, mert majd a német után ő is átvádolnak a tulsó partra. A német dereglyéje már indul és Nosza növekedő figyelemmel veszi észre, hogy bajban lehet az az ember ott a dereglyében a lovakkal. Mert igen csapkolódik az ostorral, a lovak pedig szörnyen ugrálnak, ami a hajóhuzóknak nem igen szokása. Egyre vesztebbek, s mikor a dereglye a

tulsó oldalon partot ér, valamennyi eszét vesztetten rohan kifelé és szerteszalad a pusztán. A gazdájuk éppen csak hogy egynek a kötőfékjét kaphatta el, bár azzal sem nagyon bir.

Törökék is készülődnek az átalmenéshez, viszi a dereglye Noszat és a lovait. Nosza, ahogy partot ér, a lovakat kiczövekeli, azután a karvaliótt emberhez megy.

— Hát kendet mi érte? — kérdezi.

— Hogy mi ért? — jajgat amaz — ahol ni, szerteszet a lovak, estig sem szedem valamennyit össze. Meg vannak vadulva.

— Mi a kórság leli őket? — kérdezi tovább Nosza.

— Mi leli? Tudom én mi leli! — fakad ki az ember. Farkasbőrrel vannak megvadítva. Jártam már én így, de ha tudnám, hogy ki tette, bizonyosan nem menne el élve innen!

— No felel Nosza tünődve, nézván a csizmában a lába fejét — evvel is okosabb vagyok. Ötvenhat esztendő megértem, földi, de ilyet még nem hallottam.

S Nosza a hajóhoz menve, fölszól a domentátumra Törökhöz, csendesesen:

— Mán nem előzködik a némöt.

Török elismerőleg szól:

— Kendet, Pál, ha egészen kölök korában akasztották vóna föl, akkor is késén lett vóna.

Nosza nem felal, csak kacsint Komlósi fele. Komlósi nem szól, csak főzi a varjut.

jelszavak. Szép szavak, de sajnos, leginkább pusztában elhangzó szavak. A debreczeni vasuti műhelyben előfordult és lapunkban tárgyalt eset is azt bizonyítja, hogy a kik már neveltetésöknél, helyzetöknél fogva hivatottak volnának az emberiség ezen legszebb ezméinek és elveinek a valósitására, azok is csufot üznek abból.

Ime megtörténik, hogy az állami vasutaknak egyik alkalmazottja, az ifju segédmérnök hivatalos állásának a befolyását a főnöknél latba vetve kiüldözi, kiüldözteti a műhelyből a másik alkalmazottat. A becsületes, az értelmes, az önérzetes, a tősgyökeres magyar munkást, mert az, szinte ember fiának és polgárnak érezvén magát, talán nem haptakolt úgy a segédmérnök ur előtt, mint bakáéknai szokás a káplár előtt.

Ez nem járja uraim, polgár uraim! A mérnököt nem „priegelprofossz“-nak és „drillmeister“-nek állítják a munkások fölé, valamiként hogy az az értelmes, tisztos munkás sem téveszthető ő sze a kaszárnyák kiskoru bábalkjaival. A mig az tisztességesen viselkedik, a mig az munkáját kifogástalanul végezi — a haptakoltatásnál, a dölyfös lenezésnél, a megvető kicsinylésnél, a lealáztatásnál, a műhelyből való kiüldöztetésnél talán egyéb elbánást érdemel?

És ha mégis oktalan, önhitt, lelketlen polgári basáskodások előfordulnak, az ilyen „priegelprofosszkodás“ kiméletlen pelengérezést és itéletet érdemel. A ki emberek között él: tanuljon emberséget. Becsülj meg mást, hogy téged is becsüljenek. Becsüljék meg a segédmérnökök is a tisztesség, kötelesség teljesítő, értelmes munkást. A magasabb iskolák végzésével, a felelősségteljesebb állás betöltésével a basáskodásra ne törjön senki, mert csak saját sivár lelki szegénységét árulja el. Sőt a magasabb iskolát végzett, a fontosabb állást betöltő egyének kell első sorban becsülni tudni a munkás önérzetét, amelyet nem hogy irtani, de nemes irányban fejleszteni kell. Ezt a hazát nem a pasák, sem a rabszolga lelkek tartják fent és fogják megvédeni veszedelmeknek idején, hanem az olyan munkás férfiak, önérzetes jellemek, a milyenek a névtelen közkatonák seregéből Jakab Gyula műhelymunkást meg ösmertük, a kit ha az indokolatlan szeszély és igazságtalan ellenszenv és önhittség 5 évi becsületes munkálkodásának a színhelyéről kiüldöz, minekünk lesz rá gondunk, hogy e botrányos esetet a felsőbb és legilletékesebb helyen is megismerjék; mert az ilyen „priegelprofosszkodás“ által egyenest az anarkiába kergetik az önérzetében lealázott, a kenyerétől megfosztott becsületes magyar munkást.

Szabad Hajdu.

Ne félj hazám . . .

Szent buzgóság hatja át lelkem,
Nagy idők közeledtét sejtem.
— A magyar nemzet koldus, szolga
Meg van rontva, ki van zsarolva . . .
. . . Nem tarthat ez így már sokáig
Nem szenvedhetünk így halálig . . .
Talmi a jogrend is manapság
Fundamentuma csupa gazság.
Mért nem pusztul hát, — mire vár itt?
Halál a sorsa ugyanis, bármit
Ugatnak a kutyák.

Magyarország függetlensége
Vérbe van folytva — honfi vérbe . . .
De öljék meg bár aljasabban
Ő feltámad, mert halhatatlan . . .
Ő feltámad s kiontott vére,
Igazságért kiált az égre,
S meglakol mind a „beste lelke“
A ki a kezét ráemelte.
Ő élni fog ujult erőben
Habár annál siketítőbben
Ugatnak a kutyák!

Ne félj hazám! van még hü fiad.
Ki semmitől vissza nem riad —
Igazad mellett milliók állnak
Mellőket szegzik a halálnak . . .
Ne félj hazám! dicső jövődet
Nem hagyjuk elrabolni tőled
Függetlenséged oltárszentség
Megtöltöztet a vékeresztység.
A ki gaz kezét reád fogja
Jajj annak . . . bármily acsarkodva
Ugatnak a kutyák!

„Tárogató.“

NAPI HIREK.

Az új dandárparancsnok.

A távozó Kaffka Ignác dandárparancsnok helyébe ő felsége Eckensberger György pécsi honvédhuszárezredest nevezte ki.

A katonai kérdések.

A bécsi „Zeit“ beavatott forrásból érdekes cikket közöl vasárnapi számában. E szerint a nemzeti követelmények egyáltalán nem forgatják föl a dualisztikus alkotmányt. Az Apponyi-féle memorandum azon követeléseit, melyek a magyar zászlóra, czimerre és a büntető perrendtartásra vonatkoznak, könnyen lehet megvalósítani. — Ami a magyar tiszteknek magyar ezredhez való áthelyezését illeti, a „Zeit“, katonai szakértőjének véleménye szerint ez már nehezebb kérdés. (!) A közös hadseregben nagyon kevés a magyar tisztek száma, sőt a honvédségi csapatoknál is csak három vagy öt év múlva lesz komplett a magyar tisztek allománya. A vezényleti nyelv kérdése is ezzel van összefüggésben. Tizenöt év múlva talán elegendő magyar katonatiszt lesz ahhoz, hogy a magyar vezényleti nyelv életbe léptethető legyen. Ez a követelés jelenleg nonszensz. A „Zeit“ szerint Khuen-Héderváry éppenséggel nem alkalmas a katonai kérdések megoldására. Olyan kormány elnökre van szükség, aki nemcsak a parlamentben, de az országban is népszerű. Ha a nemzeti követelések egy részét nem teljesítik, akkor sybilliai könyvekké válnak, melyeket csak nagy ár fejében vásárolhat meg a közös rendszer.

A „Petőfi Dalkör“ Rákóczi estélye.

A Rákóczi kultusz lassanként tért hódít Magyarországon minden részében,

ott, hol még magyar szívek magyar érzésektől dobognak. Debreczen lelkes közönsége is kivette már a maga részét a nagy fejedelem dicső emléke megünnepléséből, a midőn diszközgyűlést tartott s azon a nagybecsű történettudós, szeretett képviselőnk dr. Thaly Kálmán mondotta az emlékbeszédet. A társadalomnak különböző osztályai, ifjusági és más egyletek is áldoztak a halhatatlan magyar szabadsághős emlékezetének, sőt Kassán felállítandó lovas szobrának költségeire is küldöttünk szerény összegeket. A Petőfi dalkör, e derék dalosegylet, mely hazafias ünnepélyeinkről soha nem hiányzik, de sőt a márczius 15-nek a felszólalói ifjúsággal együtt első ünneplője és támogatója, legközelebb — augusztus 2-dikán a nagyerdei Vigadóban a kassai Rákóczi lovas szobor javára érdekes műsorral Rákóczi estét rendez. A program első pontja a cigányzenekear nyitánya. Azután Emmert Leona urleány előkelő társadalmunk e bájos fiatal tagja fogja elszavalni Thaly Kálmánnak egyik legszebb Rákóczy versét. A dalkör éneklő Huber Károly „őseink emléke“ című remek dalszerzeményét. Majd dr. Vargha Lajos ügyvéd, a dalkör ügyésze tart felolvasást II-dik Rákóczy Ferencz fejedelemről. A dalkör Méder „Kurucz nótáját“ éneklő, ifjabb Hódy Béla joghallgató pedig „Bujdosó Rákóczi“ kurucz népének szavalja el. Befejezésül a dalkör zenekiséret mellett adja elő a Rákóczi-indulót. Karmester: Fentzl Rudolf. A műsor befejezése után étlapszerinti vacsora, az után pedig táncz. Belépti díj 1 kor. A meghívók e hét folyamán elkészülvén, azok szét küldése csak a jövő héten történik, de már is felhívjuk a Petőfi dalkör tagjait, a derék magyar hölgyeket és szép leányokat, hogy készüljenek e hazafias ünnepélyre!

Eljegyzés.

Kovács Kálmán városi jegyző eljegyezte Áts Nagy Erzsikét, Áts Nagy László bizt. intézeti tisztviselő leányát.

Tóth János, mint ügyvezető elnök.

Az országos függetlenségi és 48-as Kossuthpárt népes értekezletet tartott tegnap fent Budapesten, amelyen megjelent Tóth János, Barabás Béla, Egry Béla, Benedek János, Bedőházy János, Papp Elek, Lengyel Zoltán, Szatmári Mór, Leszkay Gyula, Gáll Sándor, Balogh Mihály, Pap Zoltán, Kállay Lipót, Kovács Gyula, Endrey Gyula, Szalay László, Kacsokovics Géza, Bakonyi Samu, Kubik Béla, Babó Mihály, Rákosi Viktor és Olay Lajos. Többen pedig levélben mentették ki elmaradásukat és járultak előlegesen a párt hozandó határozatához. A párt ügyvezető elnökéül Tóth Jánost választották meg. Örömmel fogadták a kiléptettek visszatérését. Bakonyi Samu örömmel csatlakozott Papp Elek szavaihoz, — hogy Kossuth lemondását véglegesnek nem tekintheti, Kossuth és Thaly Kálmán nélkül nem tudja elképzelni a pártot. Kövessünk el mindent, hogy Kossuth ismét a párt élére

álljon. Thaly Kálmán lemondását pedig nem vehetjük tudomásul. Nagy megtiszteltetése a pártunknak, hogy ilyen illusztris férfiú lehet a diszelnökünk. Diszt és fényt sugároz ő valamennyiünkre. Mi sohasem mondhatunk le róla (Éljenzés) s hiszi is, hogy mihelyt az ellentétek elsimulnak, azonnal visszanyerjük őt a párt élére. Tóth János, ki e nehéz küzdelmek között oly önfeláldozólag vállalta az ügyvezető elnökségre, kérvén a párttagok támogatását s őszintén óhajtja, hogy minél hamarabb elérkezzék az a pillanat, amikor ismét Kossuth Ferenczet, meg Thaly Kálmánt láthatjuk a párt élén. (Éljenzés.)

A hőség áldozatai.

A hadházi gyakorlaton részt vesz a nagyváradai honvéd gyalogezred is. A 40 fős hőségben a nagyváradai ezredből 10 katonára kidőlt és most betegesen fekszik.

Szervusz Brezsina . . .

A hírhedt „Szeavusz Brrzsina“ nótáival arat tüneményes sikereket derék Angelottink mulatójában Bodrogi, a kedvencz énekes és komikus. Nem hiában kelt nagy híre a Ferencz Ferdinánd trónörökös által is nagy tetszéssel fogadott „Brrzsina“ nótának, de a pompás humoru Bodrogi előadásában, friss, tréfás ötleteivel fűszerezve a debreczeni közönség is tüntetőleg tapsol. „ujráz“ a minden bohókás tótok példányképeinek, Brrzsina-nak, ki, miként csak a drótos tótjaink, mindenütt jelen van és az élet minden körülményei között talpra esik . . . De hát hiszen éppen ezért is tartják magokat a csehek „erschte náció“-nak, melynek tréfás, jellemző tulajdonságait példázza Brrzsina is, kit Bodrogi oly elragadóan mutat be, hogy ezen fiatal művészt valóságosan elhalmozza a közönség ajándékokkal, különösen finom szivarokkal látják el bőven. Ugyanannyira hogy Bodrogi, a hír szerint, trafik nyitásról gondolkodik és trafikos kisasszonynak pedig a bájos, elragadó orosz tánczosnók egyikét óhajtja a pudlihoz ültetni. Ez volna aztán csak az igazi lepipázása a többi debreczeni trafiknak . . . A trafikos bolt a „Szeavusz Brrzsina“-hoz . . .

Halálozás.

Egy kedves leányka elhunytát tudatja ezen alábbi gyászjelentés: Nagymegyeri Raics Lajos és neje született Forster Karolina, ugy saját, mint gyermekeik, Karola, Lajos, Károly, Ferencz, Pál, valamint sógora Polster Adolf és gyermekei Erna és Alfréd, ugy szintén az összes rokonság nevében, mély fájdalommal jelentik forrón szeretett leányuknak, illetve testvérnek ERZSIKÉNEK folyó hó 20-án, déli 12 órakor, életének 26-ik évében hosszas szenvedés után történt csendes elhunytát. Drága halottunk hült tetemei folyó hó 22-én, szerdán délután 5 órakor fognak az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint a Simonffy utca 41. sz. háznál tartandó gyászima után a Hatvan-utcai temetőben örök nyugalomra tétetni. Áldás és béke poraira.

A Margitfürdői ismeretlen.

Az óriási hőség országszerte szedi áldozatait. Debreczenbe is egymásután törtennek a hirtelen betegedések. A Margitfürdőben szereucsétlenül járt embernek sikerült megállapítani személy azonosságát. Aszai János bagaméri illetőségű gazdálkodó az

az agyszélhűdés áldozata. A kórházban ápolják, de felepüléséhez nem sok reményt fűznek.

Országjáró debreczeni ifjak.

Igen szép és tanulságos sport jött divatba a debreczeni collégiumban. minden évben több ifju utrakél és bejárja az országot. Tizenkét vállalkozó szellemű, erős fiu elhatározták, hogy bejárják az országot. Negy részre osztották országot és három-három elindultak június 12-ikén hogy bejárják a reájok eső részt. Az egyik csapat, amely Bisánszky Ignác, Varga József és Molnár Gáborból áll most érkezett Fekete-hegy fürdőre, ahonnan Dobsinára, majd a Tátrába és a Vág völgyén át vissza Budapestre mennek. A szép sport, melynek helybeli megteremtője Erdelyi Károly theologus akinek olasz és párisi utja már megjelent nyomatásban is, reméljük mind inkább elterjed hogy az ifjak az unalmas vakációban is tapasztalatokat gyűjtsenek.

Városi földek bérbeadása.

Ma vette kezdetét az az árverés, melyet a városi tanács tűzött ki arra a 23 városi tulajdont képező földre, melyeknek bérlete részint ez évben, részint a jövő évben jár le. Nagy érdeklődés mutatkozott az árverés iránt, mintegy 200 árverező jelent meg, minek eredménye az lett, hogy a földeket jóval magasabb bérösszegért vették ki, mint amennyi a kikiáltási ár, illetőleg az eddigi bérösszeg volt. Délig a következő földeket vették bérbe: A külső baromvásártér melletti föld (kikiáltási ár 5202 kor.) bérbe vette Zöld János 7080 koronaért; körkemence melletti föld (kikiáltási ár 2620 kor.) bérbevette Kovács István 3245 koronaért; löversenyter melletti föld (kikiáltási ár 2026 kor.) bérbevette Mike Ferencz 2050 koronaért; téglavető gödröe melletti föld (kikiáltási ár 1100 kor.) bérbevette Szele István 2630 koronaért; guti telek melletti föld (kikiáltási ár 9000 kor.) bérbe vette Fancsovits Mátyás 11550 koronaért; sámsoni majorsági földek (kikiáltási ár 3800 kor.) bérbevette Lefkovits Jakab 4150 koronaért; sámsoni árokréti föld (kikiáltási ár 1400 korona) bérbevette Szobonya András 1570 koronaért. A földek árverésénél hivatalosan jelen voltak Vecsey Imre főjegyző elnöklésével Ábrahám László főügyész, Király Gyula, Csóka Sámuel tanácsnokok, Kondor Kálmán számvevő, Kerekes Géza, Bányai István és Zöld János bizottsági tagok. Az árverést délután is folytatják.

Érdekes könyv

jelent meg a debreczeni könyvpiacra. „Jézus és a Szent Lélek csodatételeiről“ irt könyvet Széki Ákos. E mű, melyet még ösmertetni fogunk, bizonyosan szélesebb körben fog fel-tűnést kelteni. Ára 70 fillér. László József nyomatta. Kapható a Lászlóféle nyomdában vagy a szerzőnek Darabos utca 29. szám alatti lakásán.

Magyarosodó hitközség.

A magyarországi zsidó hitközségek között még ma is nem egy van, ahol mit sem akarnak tudni a magyar beszédről. Különösen az orthodox hitközségekről mondható ez el, hol csodaszamba megy, ha magyar ünnepi, vagy más alkalmi beszédet hallani. Ezek közé tartozik a deési izr. hitközség is, hol a mult héten történt először, hogy magyar beszédet hallottak. A hitközség végre szakított az eddigi hagyományokkal és a mult héten Löw Lajosné sz. Hirsch Janka fiatal asszony elhunytá alkalmával Deésen elhangzott az első magyar hitszónoklat. Klein Nándort a pozsonyi rabbi képezde jeles növendékét illeti az érdem e téren, ki ez alkalomból gyönyörű, mindenkit mélyen meghatározó magyar gyászbeszédet mondott a sokat szenvedett fiatal asszony felett. A deési zsidóság körében nagy meglepődés keltett Klein Nándor ténykedése és mindenki örült, hogy végre a magyar szó a deési hitközségben is utat tört magának.

Szobrok kenyérből.

Egy szerencsétlen szabó segédet, Tuzár Ágostont elzarták régebben öt évre s a váci fogházban ülte le büntetését. Unalmában a fel nem használt rabkenyérből alakokat kezdett formálni, s végre oly tökélyre vitte, hogy a 95 alakból álló „Krisztus Pilátus előtt“ czimű Munkácsy-féle festményt is elkészítette kenyérből. Ott van ő felsége a király szobra is, egy varrógép, amelynek minden része mozog. A kézi ügyesség egész tárháza áll a szemlélő előtt Tuzár Ágoston kiállítási termében. A kiállítás piac utca 28. sz. a főtözsde mellett naponta reggel 8-tól este 10 óráig 20 fillér belépti díj mellett megtekinthető. Gyermeknek a belépti díj felét fizetik.

Ingatlanok forgalma.

Balogh István veszi a debreczeni pusztanagycserei 139. sz. tjkvben foglalt 5 hold 836 négyszögöl kaszálót Németi Lajos és társától 1960 koronaért. — Harsányi Imréné Csöreg Juliánna veszi a debreczeni 3353. sz. tjkvben foglalt Bocskai-tér 6 sz. ház és 3 hold 1200 négyszögöl földjének a Csöreg Pétert illető egynegyed részt 1550 koronaért.

Dr. Boldisár Kálmán

Rákóczi-ról és a kuruczokról írott könyve lapunk kiadóhivatalában 30 fillérért kapható. Kapható lapunk összes kihordóinál, a tözsdekben és könyvkereskedésekben.

Távirat.

Apponyi házelnök beszéde.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Budapest É. k. d. u. 2 ó.

A várvavárt politikai esemény be-következett. Apponyi Albert gróf, a képviselőház elnöke végre ma nyilatkozott. Hosszabb beszédet mondott, melyet azzal kezdett, hogy bizalmát fejezte ki a Héderváry kormány iránt, mely Széll politikáját követi, Héderváry miniszterelnök — mondja Apponyi — a legalkalmasabb államférfiu ma az ügyek vitelére. Az ellene intézett támadások igazságtalanok.

Majd azt bizonyítja, hogy a katonai kérdésekben a multban is és most

is a nemzeti szellem, eszme érvényesülésére törekedett. Szentiványi programját magáévá tette, ma is állja még az esetben is, ha hibát követett volna el, mert nagyobb hiba volna a politikai megbízhatatlanság.

Figyelmezteti a honvédelmi minisztert, hogy a magyar tisztek áthelyezése lassan történik.

Sürgeti a katonai perrendtartást és benne a magyar nyelv érvényesülését.

A vezényszóban nem tartja a magyar nyelvet feltétlen szükségesnek. Felolvassa 1889-ben hasonló szellemű beszédét. A vezérleti nyelv milyenségét csak a nemzet és király határozhatják meg együttesen, de konstalálja, hogy a korona a német nyelvet jóhiszeműleg, törvényesen, alkotmányos kormányoknak mindenkor hozzájárulásával használja.

Rákosi Viktor: Gyöngé volt az ellenzék, de ez mégis a kormányok gyávasága!

Apponyi: Erről nem berzélek, de tény az, hogy törvénytörés nem történt. Ha büntörtént 67 óta, abban minden kormány bűnös, egy Szilágyi, Wekerle, Zajos felkiáltások. Mind! Mind!

Apponyi: Eszerint ebből az következik, hogy a törvényt azok közül akik csinálták senki sem értette, csak azok, kik attól távol állanak. De hiszen a függetlenségi párt 35 év óta mint gravament tárgyalta ezt a kérdést. Most először próbálják a törvényhozás útján reperálni De azonnal az ultima ratióhoz fordulni lehetetlen.

Kijelenti, hogy a magyar nyelvet a magyar ezredékben óhajtja és ennek előbb-utóbb be kell következni... (Viharos taps) mert ez nemzeti konszelidáció és a dinasztia érdeke... (Megújuló taps és eljenzés) de kormány nyilatkozatot nem követel, mert csak olyat követelhet, melynek konzekvenziájával tisztában van.

Meg van győződve, ha ily irányban egy közakarát kialakul, a korona nem fogja megakadályozni.

Kiálltások a szélsőbalon: Hát ki akadályozza!

Rákosi Viktor: Álljunk össze!

Apponyi: Áttekinti az egész helyzetet, őt is a nemzeti cél felé hajlja, deszive meleg érzelmeit összeegyezteti az ész tanácsával.

Minden gondolata, végcélja Magyarország önállósága, de mert nem idézi fel minduntalan a mult keserűségeit, ne nevezzék labancznak. Magyar szempont vezet minden tettét. (Lelkes, perczeig tartó taps, eljenzés jobboldalon. Héderváry is tapsol.)

Ezután szünet volt.

Popper Dávidné

okleveles szülész nő lakása Debreczen, Hatvan utca 31 sz. az udvarban.

Innét-onnét.

— Julius 22. —

(A hortobágyi ártézi kut.)

Ennek a kis történetnek nem tréfa az alapja. Komolyan létezik a hortobágyi ártézi kut. A Mátától, a mátai biztosi lakástól alig egy hajtásnyira van a pompásan sikerült ártézi kut, melyből több viz folyik, mint a köntösgáti hasonló két kútból. És a pusztá legtovább részéből is elfáradnak ide a kintűnő ártézi vizért. Tehát annál botrányosabb a kut elhanyagolt állapota. Még ki sincs köveze. Bármely perczben beomolhat és a kifolyt viz felesleg már is nagy tó állást képezett körülötte . . .

Jobban is megbecsülhetné a nemes város a sik hortobágyi pusztának ezt a ritka forrást. Tréfálkozás nélkül ajánlom a figyelembe.

(Vökonya vagy Hókonya-e?)

Dalmy Laczi kedves barátunk tegnap helyezte át hivatalosan a hadi szállását az újvárosi Dalmi tanyára, a hol is az arrajárókat, a rendes magyart érte, mindig szívesen fogadja az őszinte magyar uri házigazda, kinek a kiköltözése egy fogadásra is adott alkalmat.

Nick ur és Siffi akaszkodtak össze a fölött, hogy Vökonya vagy Hókonya-e a major ezime? . . . Nick ur Hókonyát vitat. Siffi a Vökonya mellett tör lándzsát. Miért is a pusztáról, jövő vasárnapra, megidézetik László ur, hogy a Lendibauer (Lendvai) féle hosszú asztaltársaságnál döntse el önmaga a vitáskérdést, nehogy korunk és asztaltársaságunk írója hibásan iktassa be azon pusztaláknak a nevét, hol olyan erdemes, derék, arany szívű uri barátunk lakik . . .

(A Kossuth szobor alapja)

Tudvalévő dolog, hogy a debreczeni Kossuth szobor — majd ha lesz! — alapozási munkájának végzésére a hazafias Horváth János építő barátunk tiszteletből, becsületből vállalkozott. És most szóba került a társaságban, hogy miféleképpen készítsék a szobor földbeasott alapját?

— Hát szokásosan, téglából . . .

— Dehogy! A Kossuth szobrának még a földbeasott alapját is márványkübül kell ipiteni, vélekedett Siffi.

nemes Portörő Kelemen.

Apróságok az elhunyt pápáról.

Az elhunyt XIII. Leó pápa, rendkívül vidám természetű volt megáldva, akiről egész sereg jellemző apróság került forgalomba. Ezekből az apróságokból mondunk el néhányat.

A pápa többször megfenyegette az orvosait, hogy tul fogja őket élni s ismételtlen megesezt, hogy dr. Lapponi és dr. Mazzoni rendeletére ügyet sem vetett, hogy feküdjön ágyba és pihenjen, XIII. Leó azzal lepte meg szolgáját, hogy amint az orvosok mögött az ajtó bezárult, irószereket kért, leirandó egyik lamm ódáját.

Üzlet felosztás.

Az üzlethelyiség kiadó.

— De szent atyám — hüledezett Pia Centra, a pápa kipróbált hűséges szolgája nekem az a garancsom. hogy önt teljesen nyugalomban tartsam.

A pápa azonban ismételte kívánságát.

— Parancsod van? Hát ki parancsol a pápával? Azonnal hozd az irószereket!

Nemrég így szólt XIII. Leó a titkárához:

— Remélem, hogy mint rendesen, megint haldoklom — a sajtóban.

S amikor belépett a kamarás, akinek az a feladata, hogy a pápa halálát a homlokára teendő kalapácsütéssel jelezze, oda fordult hozzá a szentatyá és kérdezte:

— Magaddal hoztad a kalapácsot?

Más alkalommal ugyancsak azt mondta Oreglia camerlangonak:

— Tudom, hogy nem mersz majd nagyot ütni a kalapácsosal a fejemre, mert attól félsz, hogy felébredek.

Egy ízben ebéd alkalmával egy öregebb bibornok valami írást olvasott fel a pápának, egy nevet azonban nem tudott kibetűzni. A pápa erre kivette kezéből az írást, belenézett és kibetűzte rögtön a nevet, pedig nem volt rajta szemüveg, mert ebéd idején nem szokta feltenni.

— Tudod, kedvesem — fordult a 90 éves pápa a 60 éves bibornokhoz — ha egy ember megöregszik, mindig szemüveggel kell olvasni. Tehát szerezz magadnak egyet; én, mint aféle fiatal ember, csak kivételes esetekben használom.

És ezzel megelégedetten folytatta az evést.

A szentatyát állandóan ostromolták a festők — kicsinyek és nagyok — engedje meg nekik a kegyet, hogy lefesthessék. A pápa sokszor engedett a kérelmeknek s nem egy piktor lett már világhírűvé ez engedély révén. Van is anoyi pápákép a világon, mint semmiféle más.

Egy fiatal olasz festő is, akinek több ambíciója, mint a tehetsége, leborult labai elé — a pápa megkönyörült rajta, ült a festőnek egy teljes óra hosszat. A kép elkészült, de a Szentatyá hiába kutatta rajta hasonlatosságát, nem tudta fölfedezni a vászonon a saját képmását.

A festő könyörgött, irjon rá a pápa sajátkezűleg valami idézetet a Szentírásból és adja hozzá az autogrammját is. Ez már nem volt nagyon inyére XIII. Leónak.

— Minden áron kívánja ezt, művész ur? — kérdezte a pápa.

— Oh! ez volna leghőbb vágyam.

— Nos, legyen!

A pápa mosolygott, gondolt egyet, aztán ráírta Máté könyvéből ezt a Krisztusi mondást:

Ne kételkedjete, csakugyan én vagyok . . .

XIII. Leó.

A drága idő hasznos eltöltése szellemes ötletességgel szoritottak alattvalóit. Egy napon észrevette hogy könyvtárában nagy a rendtelenség kérdőre vonta a könyvtárnokát.

— Mennyi idő alatt tudna ön itt rendet teremteni?

— Két hétre legalább szükségem volna, szent atyám.

— Bah! nyolcz nap is elég lesz. Majd bebizonyítom.

Ezzel a pápa kiadta a rendeletet, hogy könyvtárosának ágyat állítsanak a te-

Mint hogy jelenlegi kereskedésemet felosztatom, a még raktáromon levő összes áruimat gyári áron alul is, nagyon olcsó árakon árusítom el. A midőn ezen alkalmi vásárlásra a t. közönség b. figyelmét felhívom, ajánlom magamat

kiváló tisztelettel **Mayering Gyula**

kézmű, rövidáru kereskedése kistemplommal szemben, Piacz-utca.

— Felszerelés eladó. — Az árukészlet együtt is eladó.

rembe és a nap rendes óráiban az étkezésről gondoskodjanak. Amig a könyvtár nem lesz rendben, addig nem távozhatik onnan.

Hat nap eltelté után készen volt a rendezéssel.

Hasonló egyszerűséggel járt el a pápa más esetben is. Volt egy spanyol származású kamarása, aki egy tuetzat nyelven beszélt, csak éppen angolul nem értett.

— Mennyi idő alatt tudná önt ezt a nyelvet megtanulni? — kérdezte XIII. Leó.

— Öt hónap alatt szent atyám, — felelte büszkén a spanyol.

— Ugyan! Talán elég lesz öt hét is — vélte a pápa és kiadta parancsát, hogy ennek az urnak bocsássanak rendelkezésére egy szobát és három nyelvmestert, a mig angolul megtanul. A szobát addig el nem hagyhatja. Öt hét multával a spanyol angolul is beszélt.

A pápa szenvedélyes tubákos volt. Egy nap, mikor a bibornokok szép koszorúja vette körül, kivette tubákos szelencéjét, jót szippantott belőle, azután a biborosoknak nyújtotta. Valamennyien vettek belőle, vagy legalább úgy tettek, mintha vettek volna; csak egy francia bibornok utasította vissza szeretetreméltó mosolylyal.

— Hogyan? Ön nem tubákol? — kérde a pápa.

— Nem, Szentatyám, ez a hibám nincs meg.

— Hiba? — folytató XIII. Leó nevetve. — Ha hiba volna, akkor ön már régen megszokta volna.

A bibornokok nem bírták elfojtani nevetésüket, mert ismeretes dolog volt, hogy az illető bibornok fiatal korában mint katonatiszt, nem éppen épületes életet élt.

A Szentatyá halálsejtelve bevált, de nem teljesedtek be azok a jóvendölések, a melyeket a halálozási napra vonatkozólag állítólag maga a Szentatyá s néhány apácza jelentett ki. Ez a nap július 13-ika vagy 16-ika lett volna; a halál 20-an következett be.

Legnagyobb szenvedései között sem felejtette el a Szentatyá kedves költőjét: Horáciust, aki pedig annyira ellentéte volt derűs, epikureus életfilozófiájával, vallási keltelkedésével. Mi is megirtuk, hogy néhány nap előtt egy örizetlen pillanatban elhagyta az ágyát s a könyvespoleczról kikereste Horácius költeményeit. Karosszékeben elhelyezkedett s olvasni kezdett; majd elmerengett és elaludt. Ilyen állapotban találták őt környezete és a biborosok, akiket könnyekig meghatott, hogy a nagy római költőnek következő mondásán elmélkedett az aggastyán s emellett találták elszenderedve. Az a mondas a következő: „Mindnyájunkat egy utra terel a természet. Élőbb-utóbb mindannyiunknak koporsója elkészül. Sorsunknak vége ez: a sirnak örökös számüzetésébe kerülünk.“

IRODALOM.**A „Vasárnapi Ujság.“**

A „Vasárnapi Ujság“ július 19-iki száma 37 képpel s a következő tartalommal jelent meg: „Kállay Benjamin“ (arczképpel és képekkel). — „Apró jellemvonások Kállay“-ról. Szokolay Kornéltól. — Szent Péter templomában.“ (képekkel). — Regénytár: „A tudós családja.“ Spanyol regény. Irta Armando Palacio Valdés (képekkel). — „Vi-

zen és szárazon." Stockton R. F. elbeszélései. (képekkel). — „A halott-halász." Elbeszélés: Irta ifj. Korányi Frigyes. — Költemények: „Megkérdezem a liliomot", „Letépted éltem ifju boldogságát . . ." Madách Aladártól. — „Próbamenet mótóros vasuti kocsikkal." — (képekkel). „A francia köztársaság elnöke Londonban" (képpel). „Aratáskor" (képekkel). — „A pápa jelöltek" (8 arczképpel). — „1901. július 16—1903. július 16." Emlékezés a bosnyák vasutak megnyitására. Zerkovitz Emil-től (képekkel). — „Kállay halála és temetése" (képekkel). — Irodalom és művészet Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb., rendes heti rovatok. A „Vasárnapi Ujság" előfizetési ára negydedvire négy korona, „Politikai Ujdonságok"-kal és „Világkrónika"-val együtt hat korona. Megrendelhető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában (Budapest, IV., ker. Egyetem-u. 4. sz.) Ugyanígy megrendelhető a „Képes Néplap" a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fill.

Kép a londoni nyomorból.

Ha a közönség mindig tudná — írja egy angol folyóirat — kik forgatják London utcáin a sipládát, bizony elámulna, meg is döbbenne azon arisztokraták nagy számán, akik ily módon kénytelenek megkeresni kenyereiket. Egy londoni kintorna-kölesönző intézet tulajdonosa sokat beszélhetne erről. A legtöbb esetben a tékozlás következménye szokott lenni ez a tönkretetés, sokszor azonban szerencsétlenség és előre nem látott körülmények az okai.

Szomoruan érdekes például egy Pitlov nevű ismert mágnás esete, aki saját állítása szerint egy ősnemes lengyel család sarja, pár évvel ezelőtt azonban szökve volt kénytelen menekülni Szentpétervárról, mert párbajban megölte egy rokonát. Először Amerikába ment, ahol egy nagy áruháznak lett segéde, majd Londonba ment, ahol mint komornyiknak elég tűrheto sorsa volt. Gazdája azonban meghalt és sok hanyattatás után Pitlov egy kintornát bérelt, hogy meg tudjon élni addig is, amíg valami megfelelő foglalkozást talál.

Az előkelő verklisekhez tartozik egy régi katonatiszt is, aki valamikor egy angol ezredben szolgált. Még néhány évvel ezelőtt is kedvelt tagja volt a társaságnak, ám egy kártyaafférbe bonyolódván, el kellett hagyni hazáját. Ausztráliába ment, de a gyarmatokon csak szerencsétlenség érte. Beteg lett s végre visszatért Londonba, de nem tudott rendes foglalkozást találni s mivel büszkesége nem engedte meg neki, hogy a családjához forduljon, kintornát bérelt.

Érdekes és különös egy másik verklisnek az esete is. Egy napon egy jól öltözött fiatalember jött a sipláda kölcsönző intézetbe s megkérte az üzlet tulajdonosát, kölcsönözzenek neki egy ócska ruhát is s engedjék meg neki, hogy naponta ott átöltözhessenek. Az üzlet tulajdonosa nem akarta teljesíteni a szokatlan kérést, mire a fiatal ember elmondotta, mi az oka a furcsa kérésének. Jegyben járt egy árva leánnyal, akivel egy félreértés miatt összekülönbözött és ott hagyta. Később azonban belátta, hogy ő volt a hibás, elment tehát a leány lakására, hogy kiengesztelje. A leány azonban nyomtalanul eltűnt hazulról s miután heteken át hasztalanul kereste, elhatározta, hogy sipládát bérel s ezzel fogja bejárni London utcáit, abban a reményben, hátha így fel találhatná a szeretett leányt. S valóban bárindi ekte, a verkli révén sikerült újra fel találni mátkáját. Egyizben ugyanis, amint hangszerével egy élénk utcán keresztül akart

menni, elgázolta egy kocsi s be kellett vinni a legközelebbi kórházba, ahol legnagyobb örömeire viszontlátta jegyesét, aki ott betegápolónő volt. Ugy a verkli, mint az ápolónői ruha persze csakhamar sutba került s a fiatalok boldogsága újra zavartalan lett.

CSARNOK.

II. Rákóczi Ferencz fejedelem.

(Regényes történet.) (31.)

Irta: ifjabb Móríc z Pál.

Rákóczinét férjéhez küldik.

Midőn már a követek rideg közvetítéséből kifogytak, a cseles osztrák a Rákóczi szívét akarta megpubítani, törbe ejteni. A fehér herczegasszonyt, szép Anália herczegnőt becsületszó mellett kiengedte a császár a börtönből. És szerelmes szavakkal e liliomszál szép asszonyt küldte férjhez megpuhítására. Fejedelmi pompával fogadta feleségét a délczag fejedelem. A nyalka Ocskay generális hét ezred farkasbőrös kurucz huszára képezte a határtól a diszkisérétet. A magyar sereg gyönyörű, szemenszedett huszárai. A fejedelem Nyitrán várta rég epedve óhajtott kis feleség. A palota előtt biboros díszmagyar ruhába öltözött nemes ifjak őrsége mutatta a legfestőbb hadi pompát. Az ágyuk dörögtek, a város asszonyai, lányai frissen szakasztott virágot szórtak a hintó arany ráfos kerekei alá. Majd kényelmesebb lakás végett Érsekújvárhoz ment át a fejedelmi pár, a hol is a rég megszokott szerető pár élvezte az együttlést édes gyönyörét. A nagy ebédlő palotában az udvari zenészek játszották az édes bus kurucz nótákat. A padolatot egyetlen darab, roppant nagysagu, csoda virágos keleti szőnyeg borította. Selyem karpitok suhogtak a falakon. Arany, ezüst étszerektől roskadoztak az asztalok. Az udvari zenészek tüzes magyar nótáiról mondotta egy német ur:

— Nem tudom, hisz taktus nincs benne, mégis oly édesen cseng.

Az asztalnál udvari nemes ifjak és egész sereg pomparuhás inas szolgált fel. A főasztalnál a fejedelem, a fejedelem asszony, a főmágnások, papok, tábornokok, külföldi követek ültek. Másik nagy asztalnál Vay Ádám udvari marsall helyettesítette a fejedelmet, ott a kisebb mágnások, ezredesek, követek ültek, a harmadik asztalnál Ottyk György főudvarmester elnökölt, az alsóbbrendű udvari népek, nemes ifjak, segédszemélyzet telepedett e körül. Ételben, italban pazar volt a kiszolgálás. Hisz az egész Tokaj hegyalja a Rákóczié volt. Midőn pedig a fejedelemre a fejedelem asszonyra virágos felköszöntőt mondott Beresényi, a ki azonban a hazáról, a szabadságról sem feledkezett meg, ekkor az ebédlő palota előtt felállított udvari gránátos osztály dísztüzeket lött.

No de a közkuruczság sem maradt éhen-szomjan. Nyáron sültek a kövér ökrök. Ottyk főudvarmester uram még a borvezeteket is kitalálta. A várpiaczn felállított óriási kádakban az emeletről hosszú csatornákon vezette a kifogyhatatlan hordókból a tüzes, kedvderítő illatozó tokaji bort. Némelyik telhetetlen kurucz vitéz esőbőrből, a másik süvegéből itta ezt a nemes italt, a milyenhez hasonló finom ital még a császár asztalára is csak nagy ritkán, névnapjakor került.

Czinka Pannaék pedig és az udvari zenekar cigányosan cziprázták az édes bus andalító szerelmes kurucz nótákat, me-

lyek Rákóczit, Rákóczi vitézeit, a szabadságot, a magyar föld virágait dicsőítették, de csufolták a németet, a ki parókát visel, akinek eb a hite, eb a becsülete . . . Nem holmi réz libertással, polturával, hanem arannyal jutalmazta Beresényi a kedves tárogatókat, midőn a muzikusok rázendíték ő kegyelmességének a — rajta kurucz ánczot . . .

Adány tüzértiszt művészi lantjátékával szórakoztatta a fejedelem asszonyt, az udvari poéta pedig harszi dalokat, kurucz verseket szavalt gyújtó tüzzel.

A szép fejedelem asszony szórakoztatásául még szindarabot is adtak elő: „Régi magyar Mátyás király dicsőségéről . . ."

És midőn ő felségeik, a nagyságos fejedelem és fejedelem asszony a drága, izléses pompával díszített magán lakosztályukba vonultak, tuszt huzott a cigány, a felhevült kuruczok egymást ölelve kiáltották:

Éljen Rákóczi! Éljen a szép fejedelem asszony!

És még azután is sokáig bugott, zengett a zenészek tárogalója, ezim alma, hegedűje. Emelgették a nehéz kupákat, üritgették az izletes tokaji bort. Némelyik ur a fürtös fejét könyökére támasztotta és a boldogságtól úgy sirt.

(Folyt köv.)

Szerkesztői üzenetek.

N-n. Értékes és hazafias munkásságát nagyon is megtudjuk becsülni. De úgy látszik, hogy figyelmét elkerülte, miszerint 3 beküldött cikkét közöltük, miért is az ezeket tartalmazó lappéldányokat b. címére postára adtuk. Az „Ujra eladtak" című cikkét elvi okokból nem közöltük, bárha az is érdekes cikkely volt. Eddigi munkásságát is köszönjük, kérjük tovább folytatni.

Napsugár. Gyémántos nagyságony! a szép tárca cikk ime megjelent. Most kérem az ígért másikat; mert az ígéretet meg is kell ám adni. Ellenkezőleg szigorú executor leszek. De meg ott a fenyesektől hűs, kies vidéken, tudom, ezrével fakad a sok virágos, kedves gondolat, melyet nagyságos asszonyom oly bájosan tud papírra vetni.

815—1903. v. k. sz.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 1514/2—1903. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Rott Izidor részére ifj. Pájer József és Kerekes Lászlóné debreczeni lakosoktól 600 k. tőke, ennek 1903. január 1-től számítandó 5% kamatai és eddig összesen 218 k. 46 f. perköltség erejéig a fizetett 710 k. 86 f. betudásával 1903 évi május hó 13-án biróilag lefoglalt és 2418 kor. becsült butorok, porcellán és egyéb áruczikkék valamint áru felszerelésekből álló ingóságok **1903. július hó 29-én d. e. 9** órakor kezdetét veendő és Debreczenben Rákóczy-u. 42 és Simony-u. 2 sz. a megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizet s mellett, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Debreczen, 1903. évi június 25-én.

Bódogh Zsigmond bir. kiküldött.

Ritka alkalom !!
Leszállított árak !
Finom francia batiszt
 divatos új mintákban
 27 és 32 kr.
Francia delinek
 divatos új mintákban
 37 és 45 kr.
Jó mosó zefirek
 15 és 19 kr.
Bosznay J. és Társa
 divatáruházában
 Debreczen, Kossuth-u. 5.

A debreczeni
Első Temetkezési Egylet
 mint helyi érdekű kultur intézmény
 legközvetlenebb és legegyszerűbb célja az,
 hogy szegénysorsú családokat egyes tag-
 jaik elhalálása esetén segélyben részesít-
 sen. Tagjai közül az eddig elhalt **13 halott**
után fizetett ki díjakat, számos elismerő le-
velek s köszönő nyilatkozatok tanuskodnak
 egyletünk czél szerű üdvös voltáról.

Tagok mindez ideig vétetnek fel.

Beiratkozás a pénztárban főtér, **Var-**
jassy Gyula ur kosárkötő üzletében (Arany
 Bika kavéházzal szemben.) Valamint **Vértessy**
János egyleti eljáró s pénzbeszédőnél.

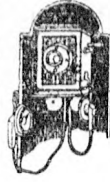
Felvilágosításokat nyújt **dr. Király Pé-**
ter ügyész igazgató ur Piacz-u. 46 sz. a.
 ügyvédi irodáján, továbbá **Iklódy János** igaz-
 gató **Csapó-u. malomköz** 3 sz. a., hol be-
 iratkozások is eszközölhetnek.

Uj tagok az eddigi 13 halott után dí-
 jakat nem kötelesek fizetni.

TENKE, Biharmegye.

Legolcsóbb és leghatásosabb **vasas fürdők**
egyike, a női betegségek és vérszegénység-
 ből eredő bajok gyógyítására. Prospectust
 készséggel küld **a fürdőigazgatóság.**

Villamos házi csengők és telefonok készi-
 tését tartós és gyors kivitelben készíti
Földvári L. debreczeni első elektro-
 mechanikus. Kossuth u. 1 sz. az udvarban.
 Javításoknál félévi, új berendezéseknél
 másfélévi díjtalan rendbentartás illetve
 jóállás biztosított. Vidékesorokon kívül
 a leggyorsabb kiszolgálás. Villamos mű-
 szerek és felszerelések raktára.

„BIOSKOP“
 óriási KINEMATOGRAF.
 Debreczen, Szénavasártér.
 Műsor :
 Ma július 22-én

1. Birokverseny, nő és férfi közt.
2. Ur és urnő.
3. A becsapódott csavargó.
4. Dráma a tenger fenekén.
5. Atalakuló művész jobb mint Fregoli.
6. Vilmos főherceg páncélos hajó vi-
harban.
7. Delejes kard, mese a középkorból 7
képben.
8. Hagenbeck Károly állatkertje. 16 mu-
tatvány a legújabb idomításokból 250
m. hosszú szenzációs.
9. Alaguti jelenet (beszélő kép.)
10. A kutya és a bohóc.
11. A kis falánk.
12. Jön az ezredes.

A nagy hőség miatt az előadások este 7
ó. kezdődnek. Minden 2-ik nap új műsor.
A n. é. közönség pártfogását kéri
NARTEN GYÖRGY.

1315—1903 tksz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A püspökladányi kir. járásbiróság mint
 telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy
 Első magyar gazdasági gépgyár végrehaj-
 tatónak Hegedüs Jánosné Szilágyi Zsófia
 végrehajtást szenvedő elleni 10400 kor. tö-
 kekövetelés és jár. iránti véorehajtási ügyé-
 ben a debreczeni kir. ívszék (a p. ladányi
 kir. jbiróság) területén levő Püspökladány
 községben fekvő a p.-ladányi 1938 számú
 tjkvben A. I. 1—2 rsz. ingatlanokra 1681
 az ugyanazon tjkvben A + 1 rsz. ingat-
 lanra pedig 114 koronában ezennel meg-
 állapított kikiáltási árban az árverést elren-
 delte és hogy a fentebb megjelölt ingat-
 lanok az **1903 évi augusztus hó 12-én d. e.**
1/2 11 órakor a bíróság árverési termében
 megtartandó nyilvános árverésen a megál-
 lapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az
 ingatlan becsárának 10%-át vagyis 168 k.
 10 f. illetve 11 k. 40 fillért készpénzben
 vagy az 1881 LX. tez. 42. §-ában jelzett
 arfolyammal számított és az 1881 évi nov.
 hó 1-én 3333 sz. a. kelt ig. minist. rende-
 let 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpá-
 pirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy
 az 1881 LX. tez. 170. §. értelmében a bá-
 natpénznek a bíróságnál előleges elhelye-
 zéséről kiállított szabályszerű elismervényt
 átszolgáltatni.

Kir járásbiróság mint tkvi hatóság.
 Püspökladányban 1903. évi ápril hó 23-án.
Dr. Tikos kir. eljárásbíró.

Csőkiárusítás.

Rozenthál Sándor

fűszerkereskedő közadós csődtömegé-
 hez leltározott fűszerárak **Csapó-u. 16**
szám alatt, bent az udvarban kiárusít-
 tatnak. Reggel 9—12-ig, d. u. 3—5-ig.

„VISK-VÁRHEGY“

Máramaros vármegyében.

Magyarország legolcsóbb, legideálisabb vasas, gyógy és fürdő helye.
 Szobaárak : 25 krtól 2 frtig.

Mándoky Mihály magyar és viski **Katz Péter** izraelita konyháival.

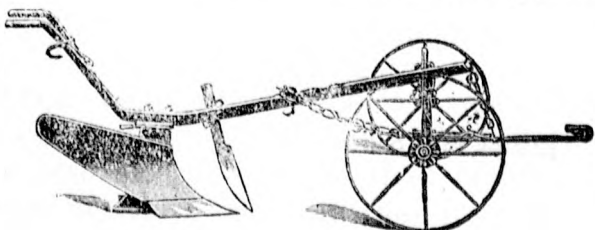
Tájékozást küld a „Fürdő Igazgatóság“ Visk-Várhegy, u. p. Bustyaháza.

BÄCHER RUDOLF, MELICHÁR FERENCZ,

kir. szab. ekegyára kir. szab. vetőgépyára.

Bizományi gépraktára :

Debreczen,
 Piacz-utca 26. szám,
 a nagytözsde udvarán.

Ajánlja : Hollingsworth **szénagyűjtőt,**

elpusztíthatlan pánczél kormányu, tégely aczélféjű **E K É I T,** hirneves

UNICUM-DRILL sorvető gépeit, valamint minden egyéb gazdasági eszközeit.

Kedvező fizetési feltételek !

Előzékeny kiszolgálás ! Képvisező : **RAHMER SÁNDOR.**

